

LA LLIBERAL

N ° 1 MAIG DEL 2016

ANTON CASANOVA
ANA MARIA ABRIL
CRISTOBAL FERNANDEZ
CRISTINA PEREZ
DOLORES HERRERO
FRANCESC CELMA
JOSEP CASTELLS
JOSEP M. ROSQUILLAS
JOSEP FARRERONS
LIDIA ORTIZ
ROGER MERCADÉ
PAQUITA CERVERA.

GRÀCIES PER LA VIDA

Tots els dies són pocs per fer

Un homenatge com cal a les dones; La sacrificada
Dels seus deures, la que dóna tot el caliu de la llar,
L'amant esposa i companya del viatge marevellós
Per la vida de tota la humanitat...

La lluitadora incansable, la dolça i encisadora,
Refugi i consol dels dies i nits, de les tempestes
Viscudes; el suport de penes i llàgrimes,
Fanal de la nostra aurora i llum del nostre camí...
Patidora i abnegada dels pares i dels fills.

D'amor, caliu i tendresa del seu estimat,
I la passió per les nits; tota una joia i un cel,
Un món de deures i sacrificis amb alegria

I bondat, sense demanar res a canvi i amb
Un somriure de pau i serenitat angelical...

Què més podem demanar d'una dona, d'una mare?
Quin guardó li podem donar per compensar el seu
Sacrifici? Si fins i tot la vida que tenim, elles ens
L'han donada amb tot l'amor i generositat
Del seu cor celestial!..

ESQUEIX

ELS CONTES DE CHARLES PERRAULT-VI

Perrault va recollir per als seus contes els temes de fades provinents de la tradició oral o escrita: folklore popular francès, llegendes medievals cavalleresques o cortesanas, Textos del Renaixament italià,...que ell reelaborà a l'estil propi de la seva època. Així va inaugurar el gènere de narracions per a infants que tans seguidors tingué als segles següents, i que ara forma part de la riquesa de la nostra cultura.

el conte que segueix és curt. Presenta amb molt d'encert la contraposició d'egoisme/ generositat, i mostra com sembla inclús la seva pròpia felicitat qui és generós i amable vers el proïsme.

LES FADES

Resum de l'argument. (Hi havia una vegada...) una vídua que tenia dues filles: la gran era, com la mare, lletja, desagradable i orgullosa; la petita era tan bonica com dolça i bona. Per la seva actitud generosa i cordial, una fada li va concedir el do que, a cada paraula que pronunciés, li brotaria una flor o una pedra preciosa de la boca. Quan a la gran, li'n sortiria una serp o un gripau cada cop que parlés; aquest fou el càstig que va rebre per la seva actitud egoista. Per la ràbia i despit, van fer fora de casa la petita, però un príncep ben plantat la va trobar, se n' enamorà, es van casar i van ser molt feliços. La germana gran esdevingué tan menyspreable que va acabar morint sola en un racó de bosc.

Comentari. La mort en un racó de bosc simbolitza la terrible soledat i la destrucció personal de qui actua malèvolament. El qui és egoista fa patir els altres, s'aïlla i és destrueix a si mateix. En canvi, el que és generós i amable fa feliç el proïsme i troba la seva pròpia felicitat.

M^aÁngeles bernadó, doctora en filosofia .(A cura d'Antoni Casanova Ramon).

CRISTOBAL FERNANDEZ

SE CONTEMPLABA EN EL RÍO

Anoche, dando un paseo por la ribera del río,
contemplando muy paciente el color de los lirios,
el reflejo de la luna que se miraba en el agua y
que a su vez proyectaba un resplandor azulado que
cambiaba el ambiente, y el color de las plantas.

Yo , que la oscuridad me embarga como a cualquier
ser humano, al agua me aproximé y en su espejo
me miré, al divisar mi figura reflejada sobre
el agua, gran impacto causó en mi, ya no era la
figura que en el archivo de mis recuerdos estaba.
sobre todo al ver mi cara, envejecida y pasada.
todo pasa con el tiempo que no para, todo se nos
va quedando en los tramos del camino, solo

permanece igual en el recuerdo de la vida y el
agua justifica con el misterioso reflejo de la luna
y el mío sobre el agua, mientras tanto, nosotros
vamos marchando por el río de nuestras vidas,
La luna todas las noches sigue saliendo de marcha
con su cara picarona coqueteando con el agua!!!!

CRISTOBAL FERNANDEZ.

Pot ser que algú s'estranyi de que després del meu escrit anterior que parlava sobre un dels gèneres de cine que ha tingut i segueix tenint una gran importància, com és l'humor en el cine, avui dediqui aquestes notes a una de les estrelles (o stars) que en el seu moment, també va gaudir de moments de gloria dins i fora dels espais cinematogràfics: Ava Gardner. Una estrella que va arribar a ostentar el títol de "la dona més bella del món".

Ava Lavinia Gardner va nàixer a Carolina del Nord el 24 de desembre de 1922, en un entorn rural impregnat per la manera de viure de les plantacions de tabac. Ava Gardner, coneguda per la seva exuberant i fotogènica bellesa va ser considerada una de les grans estrelles del segle XX i com un dels mites del Setè Art. Qui ha seguit la seva filmografia d'a prop va poder constatar que Ava, dona absolutament preciosa, dotada d'un cos excepcional, va passejar els seus encants i contradiccions per un món en technicolor veritablement explosiu.

És cert que les seves primeres pel·lícules varen ser d'escas interès i que va trigar gaire bé cinc anys en afermar-se com actriu. Va ser cap els anys 40 del segle passat quan va començar a intervenir com a protagonista en produccions de pressupost modest com *La casa encantada* (1943), una comèdia de terror que pertany a la etapa de decadència del gran Béla Lugosi, o *Three men in white* de 1944, una comèdia-drama de metges en la que intervenien Van Johnson y Lionel Barrymore.

La seva gran oportunitat però, li arribà amb *Forajidos* de Robert Siodmak (adaptació d'un text negre de Ernest Hemingway), acompanyada de un jove Burt Lancaster i del sempre excel·lent Edmond O'Brien. I al 1946, amb el thriller *Whistie Stop*, en el que té un paper principal junt al mític George Raft. En els anys següents comença a despuntar amb *The Hucksters* (junt a Clark Gable), *Venus era mujer* (comèdia més aviat fluixa però simpàtica) i *Soborno* (1949), interessant thriller dramàtic on actua al costat de Robert Taylor, segons la llegenda un altre de les seves conquestes amoroses.

A partir de aquí, comença el seu regnat encadenant produccions de molts mitjants pels grans estudis, i realitzant grans interpretacions. Sobresurten: *El gran pecador* (drama moral –que no moralista– amb grans treballs Gregory Peck i Ethel Barrymore i un guió impecable), *Mundos opuestos* on la actriu treballa amb James Mason, Barbara Stanwyck y Van Heflin, *Pandora y el Holandes errante*, drama oníric-avantguardista, que es va rodar parcialment a Espanya. Ava actua amb James Mason i, amb el torero Mario Cabré, un altre de les seves sonades conquestes. Film que va omplir els titulars de la premsa de època.

En aquesta etapa comencen les seves escales a Madrid, i els seus amors amb el famós torero Luis Miguel Dominguín. Altres films seus foren *Las Nieves Del Kilimanjaro* (segona obra adaptada de Hemingway). i rodada a Àfrica junt a Gregory Peck i Susan Hayward, *Mogambo* (1953), film de inusitada popularitat per John Ford i en el que actuava junt amb Grace Kelly, i al costat d'un imponent Clark Gable. Film aquest manipulat per la "amoralitat", que suposava el "concupinat" convertia a la Grace Kelly, d'amant de Clark Gable, en germana seva, és dir, l'"incest". Altres pel·lícules destacades. *55 Dias en Pekín* (1963), realitza una memorable encarnació de una contesa arruïnada en mig d'una revolució anticolonial, amb Charlton Heston i David Niven, i *La noche de la Iguana*, dirigida per John Huston i basada en una obra teatral de Tennessee Williams i que va tenir com a companys de rodatge a Richard Burton i Deborah Kerr. Per aqueta època, Ava comença a patir alguns problemes personals i de salut. No obstant, encara és capaç de donar lo millor de sí mateixa amb *La Contesa Descalaza*, en un paper inspirat en la vida de Rita Hayworth, on aconsegueix una de les seves millors caracteritzacions –si no la millor–, acompanyada per Humphrey Bogart, Edmond O'Brien, Rossano Brazzi y Valentina Corti

“LA MEVA TIMIDESSA HEM VA DUR A L BEGUDA I HEM VA APARTAR DELS HOMES”

Val a dir però, que malgrat la seva capacitat interpretativa davant les càmeres, Ava mai va estar satisfeta degut al concepte que ella tenia de la seva imatge. Sempre va estar convençuda que el què realment li va obrir les portes del èxit es devia més a la seva figura que a la seva qualitat com actriu. Tot el contrari del que pensaven aquells que de veritat varen treballar amb ella.

Parlar d’Ava és també parlar de les seves relacions amb els homes, que van jugar sens dubte, un paper afectiu i passional destacat en la seva vida. Se la va considerar com un dona seductora que atreia els homes com si fossin papallones suïcides que van cap a la flama, per després, desfer-se’n d’ells. En el fons el que feia era utilitzar els homes de la mateixa manera que el sistema de Hollywood la va utilitzar a ella.

Va estar casada amb Mickey Rooney, Artie Show i Frank Sinatra i es va relacionar intimament amb Robert Taylor, Howard Hugues, Luis Domingin i George C. Scoott. El seu tercer marit va ser el llegendari cantant i actor Frank Sinatra, amb qui va viure sis turmentosos anys entre 1951 y 1957, relació que va fer córrer rius de tinta, en diaris i revistes d’espectacles. Va ser Sinatra qui li va posar el sobrenom de l’“animal més adorable del món”, y que va ser segurament l’amor de la seva vida, així com ella d’ell. Es diu que a la seva vellesa, escoltava a casa els discos de Frank. No obstant, amb qui va tenir una relació apassionada que va acabar violentament i a punt de costar-li la vida en diverses ocasions, va ser amb George C. Scoott, qui a causa de la beguda perdia el control i l’apallissava.

Dues anècdotes que expliquen perfectament el caràcter d’Ava: la primera fa referència a quan Ava vivia a Madrid i era veïna del dictador argentí Perón. Aquest acostumava a assajar la seva oratòria des del balcó i la Gardner practicava al seu espanyol de del balcó contigu. Les seves primeres paraules apreses estaven precisament dedicades, en to burlesc, al general, a qui Ava no dissimulava la seva antipatia. Això naturalment, va suposar un conflicte diplomàtic en el que va intervenir la Guardia Civil a qui Ava va sortir a rebre’ls enfundada en una guerrera de general d’Air Force. L’altre, va ser una nit de 1957, a Pakistan, durant el rodatge de Cruce de Destinos, amb Stewart Granger, a qui Ava va intentar seduir. La resposta de Stewart va ser la de que estava casat amb Jean Simons. “Que la follin”, replicà Ava, “M’encantaria, preciosa, però ella no està aquí” va contestar Granger. Als dos varen esclatar de riure i ella va desistir.

Ava Gardner va partir un càncer uterí i es va sotmetre a una intervenció en el que li practicaren una histerectomia. Va morir sola en un apartament de Londres, capaç, no obstant, d’escriure: “vull ; recordar tot, els temps bons i els dolents; les nits tardanes; els balls fins l’albada; les diversions i tota la gent bona que he conegut i estimat durant els dies de la meua vida”.

Va morir a Londres d’una pneumònia a l’edat de 67 anys, el 25 de gener de 1990. Està sepultada en el Sunset Memorial Park de Smithfield a Carolina del Nort.

FRANCESC CELMA BELMONTE.

CRISTINA PEREZ GARCIA

Estic en la violència
De la teva absència.
No entenc
Perquè
M'has desterrat.
I ara, que arrenco la llum,
En duré
Només per recordar-te.

Has marxat, El silenci
Es fa fèrtil sense tu.
I la realitat
Sembla molt més crua.

t'estimo. M'ha fet falta la llum
Per estimar-te,
però t'estimo.
No sé fins quan però aquí,
A la realitat,
sento que trec les mans de dins
i t'estimo.

arrenca-te de mi
És recordar-te.
dolorosament present,
Ara
No hi ets amb mi.

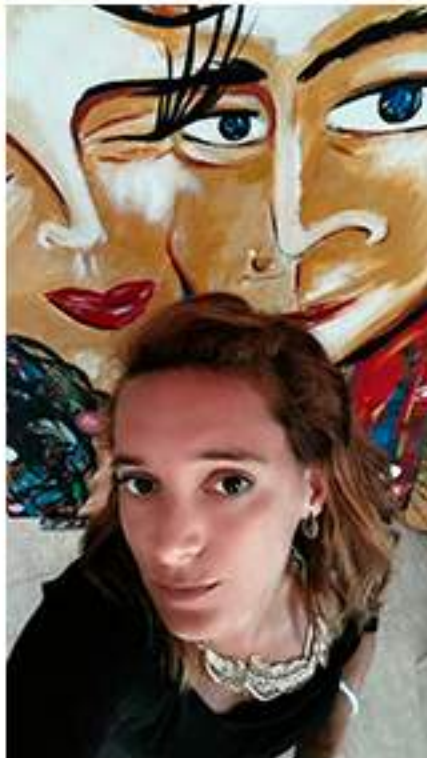
GALERIA D'ART

DOLORES HERRERO

GALERIA D'ART

DOLORES HERRERO

LA SORT DE SER TRES

TITOL ORIGINAL:LOAST AND FOUND.

TRADUCCIÓ AL CASTELLÀ: OBJETOS PERDIDOS

Les persones som éssers socials, gregaris, tot i que pot ser que la societat en què ens ha tocat viure molts cops no s'ajusta a les nostres necessitats.

Els protagonistes de la història són tres persones perdudes dins el nostre món.

La Millie Bird és una nena capficada per la mort. De ben petita descobreix que tot el que té al seu voltant es mor: el seu gos, un ocell de casa, el gat de la veïna, una aranya.. tot ho va anotant al seu quadern de coses mortes i els ret el seu particula homenatge.

El dia que hi apunta el seu pare, la seva vida fa un tomb.

La seva mare la deixa a uns grans magatzems amb l'encàrrec que no es mogui d'allà, Però no torna. La Millie sobreviu al seu amagatall fins que troba en Karl, un dactilògraf jubilat que també està sol.

En Karl, vidu, ha passat tota la seva vida fent de dactilògraf, fins i tot es comunicava amb la seva estimada Evie a través del tecleig del seus dits. Ara que ja té vuitanta-set anys, el seu fill l'abandona a una residència i ell decideix escapar-se'n per poder viure d'una altra manera, amb llibertat.

L'Agatha Pantha, xaruga, vuitanta-dos anys, era veïna de la Millie. Des que va quedar vidua va decidir no tornar a sortir de casa. Comtemplava la vida a través de la finestra, i el que veia no li agradava i no volia que aquesta manera de fer envaís la seva intimitat. L'Agatha diu sempre el que pensa, encara que sovint tot el que pensaés negatiu. La Milie, amb la seva innocència, és capaç d'arrencar-la de casa per tal d'iniciar un viatge a través d' Austràlia amb l'objectiu de trobar la seva mare.

Amb tots tres aprendrem que les coses molts cops no són com semblen, que val la pena trencar tabús i intentar entendre els infants i les persones grans.

La sort de ser tres és la primera novel·la de Brooke Davis, una jove australiana, que ha cursat estudis de postgrau en escriptura creativa i a qui li encanta vendre llibres d'altres Autors.

És una novel·la fresca, moderna, amb un argument simple però amb uns personatges entranyables que viuen situacions estrafolàries provocades per ells mateixos, que ens arrenquen una rialla i fins i tot ens poden emocionar. Potser el final és una mica sobtat, Però segur que ens farà passar una estona agradable.

ANNA MARIA MAS ABRIL

JOSEP M. ROSQUILLAS

AL MEU AVI I PADRI

Mi abuelo, tenía toda la paz y tranquilidad del mundo, se hacía los cigarrillos con tabaco de picadura y papel de liar, sentado en una silla de esparto y con su traje de pana negro, pasaba las horas contemplando a los niños que jugaban delante de la puerta del horno, siempre estaba en silencio, de fondo el crujir de los panes acabados de sacar del horno por mi tío y en la ventana el ruido de las moscas que jugaban y chocaban contra los cristales, en esta paz pasaba los días y los años y se iba consumiendo poco a poco por el parkinson y la demencia senil. No recuerdo ninguna conversación o palabra hacía mí, que saliese de su boca, había pasado toda su vida en el pueblo, uno pequeño que está en la provincia de Lérida. En este pequeño pueblo se estableció como panadero de la comarca, construyó una casa de tres pisos piedra a piedra. La casa pairal de los Pijuan tuvo junto con su mujer, mi abuela Ramona cuatro hijos Ramon, Montserrat, Alfredo y Maria, que a fuerza de trabajar en el horno y con unos cuantos conejos, gallinas y cerdos de granja salían hacía delante. Mi abuelo a parte de este hecho también era mi padrino de bautismo, mi abuelo murió con ochenta y seis años de edad dejando atrás de él a una mujer, cuatro hijos y una casa construida por él, junto con el horno de leña, yo particularmente guardo buen recuerdo de él. Por muchos años te pueda recordar al Meu Avi i Padri.

GALERIA FOTOGRAFICA

JOSEP FARRERONS

GALERIA FOTOGRAFICA

JOSEP FARRERONS

JOSEP CASTELLS

ECLIPSE.

Cuando te miro, de mi boca
Solo salen palabras bonitas,
Tu belleza eclipsa mi
Pensamiento, haciendo aflorar
La bondad de mi ser,
Inconmensurable ante el
Esplendor de tu belleza.

LUCHA.

Te quiero tanto, por saber escuchar
Mis problemas, tu amor me da
Animos para enfrentarme a la dura
Lucha por la vida, no te podré pagar
Con dinero el apoyo que me has
Brindado, para salir del profundo pozo.

BARRERA

Cada vez que encuentro una
barrera en la vida, la salto
con la fuerza que me da tu amor
y sigo hacia delante sin importarme
el pasado, mirando el futuro
prometedor que me da una vida
Mejor, llenandome de alegría cada
Vez que ayudo a la gente necesitada.

SOLEDAD

El mal pasajero borra de mi mente
la soledad, haciendo que las personas
sean más asequibles a la comunicación,
ya que el odio es no saber escuchar a los
demás, imponiendo la ley del más fuerte
Doblegando a los más débiles.

MEMORIAS DE AFRICA

Hola a todos! Este viaje tenia como finalidad valorar la idoneidad de ayudar en un proyecto del pueblo de KAFOUNTINE, región de CASAMANCE sur del senegal, donde JATAKENDEYA trabajo 2 años en brigada medica. Los niños talibes, son niños de familias sin recursos, entregados a un MARABÜ (santon islamico radical), para que se haga cargo de ellos y les haga memorizar el Coran. Un MARABÜ, con 50 niños talibes, se instalo en el pueblo. Les hace mendigar de 8 a 16h y si la cantidad recaudada es, a su criterio insuficiente, el niño ayuna y duerme a la intemperie aquel dia.

Las mujeres del pueblo (mayoritariamente islamicas), se asociaron en contra de esta situación proponiendo, asumir la total tutela de los niños. Ellas les harian de madres, uniendose con el alcalde, el cual cubriría la alimentación, el iman del pueblo el cual les daría catequesis islamica y la ONG. Catalunya-Casamance, presente en la zona con una escuela, en la cual estudiarían por la mañana los niños (actualmente analfabetos) y junto a la escuela construirían un hábitat, para los niños, asimismo, se contactara con las familias, para informales de la situación y que puedan si quieren recuperar los niños. En financiar esta construcción colaboraremos nosotros. Ha sido muy interesante verificar el movimiento de la comunidad, en un tema muy actual. En las fotos podemos ver la entrevista con el MARABÜ (que se supone, que privado del negocio marchara de la zona) un grupo de noñoa-talibes con tablas corámicas. El

reencuentro, emocionado por ambas partes, con Elisabet Diatta, a la cual hace 2 años, en una isla Próxima, diagnosticamos de cancer de tiroides. JATAKENDAYA asumió su tratamiento, que se realizo en DAKAR y se encuentra recuperada y cuidando a sus 3 hijos. Por ultimo, uno de los seres vivos mas grandes del mundo: el árbol Sagrado de Abene, de mas de 600 años de edad.

Gracias por vuestro apoyo.

Doctor Roger Mercade i Sales

Q U A N

Quan a la llera del riu
l'aigua no corra ni canta,
i el sec pedregam del fons
deixa eixuta l'ànima.....

Quan la mirada no segueix
l'estol volander d'aloses,
i oblidant-se de les flors
fins les parpelles s'acuquen....

Quan es defuig el lleu oreig
en l'esclat de primavera,
i emmudeix el fressejar
del cor en son batre d'ales....

No és que la vida s'escoli,
tampoc que l'amor s'apagui
ni que tot afany s'allunyi:

És ferit trencall creant nou camí,
És l'inaudit fet de poncellar
En l'esglai naixent de l'alba

Antoni Casanova Ramon

UN CANT A LA VIDA

Emocionat cant a la vida que em va relatar una persona gran en la pèrdua del seu gran amor. Persona que es defineix amb una ment sense estudis superiors, però que té en el seu disc dur aquest poema i que recita de memòria sense tenir-lo escrit enlloc.

A mi em va emocionar sentir-lo. Espero que us agradi.

“Ja que quan eres a la terra, sense egoisme ni cadenes vas ensenyar-me a estimar, ara que n’has fet la volada prop del Pare, ensenyem tal amor entre els homes escampar. Per tal amor he après a profunditzar en la vida, he après que amb la distància més fort l’amor en mi està aferrant, però, a tot arreu on hi ha sole-

dat, dolor, i amor, et sento al meu costat.

El meu cor d'enyorança s'encongeix, però tinc la seguretat i gran per cert, que frueixes ja de la llibertat tant gran com jo et desitjo, mentre, a mi la vida amb llima i en pol.leix, fent-me estimar tant els homes que amb ells a tu t'hi veig" –M.P.G,-

PAQUITA CERVERA

YOGA

La palabra YOGA tiene dos significados principales :

1. Unión
2. Las técnicas o métodos para llegar a dicha unión

1. Unión.

Yoga significa unión. La unión de los hemisferios cerebrales y terrestres, la unión de lo femenino con lo masculino, la unión de lo finito con lo infinito.

El yoga nos sirve para ese encuentro con el Dios que nos habita, quizás a ti también. Como nos sirve, lo servimos. Lo recreamos, le damos cuerpo y tiempo, lo compartimos y lo prodigamos. Yoga no es una religión pero es para el espíritu, no es una gimnasia pero es para el cuerpo, no es una filosofía, pero es para la mente.

2. Las técnicas o métodos para llegar a dicha unión

Conjunto de técnicas aplicadas al desarrollo integral del ser humano. Los métodos y actitudes mediante los cuales es posible realizar el estado del Yoga (unión).

El yoga se presenta como una técnica de adiestramiento mental, que incide sobre la psico-física del ser humano, purificándolo y aproximándola a la vivencia directa del espíritu.

Objetivos del yoga.

El objetivo lo marca el propio practicante y el yoga nunca pide creer en nada, salvo lo que uno experimenta por sí mismo. Al yoga llegan personas con expectativas distintas. Mientras que para unos puede convertirse en el medio de obtener relajación, descanso y equilibrio, para otros es la forma de desarrollar su mente a aumentar su capacidad de concentración. Muchos se acercan al yoga buscando la forma de conocerse mejor a sí mismos y aprovechar más eficazmente su potencial. Para las personas enfermas, comienza siendo una terapia complementaria. En muchos casos la práctica del yoga se convierte en la vía hacia un conocimiento superior y la realización personal.

Orígenes del Yoga.

Dentro de los Vedas (que son la base del extenso sistema de textos sagrados del hinduismo), están los “Upanishads” que son los últimos vedas. Del 200 a.c. Contienen la esencia de estos y han dado soporte a la filosofía Vedanta. En ellos el yoga ya adquiere una base sólida y una forma definitiva. La primera estructuración teórica se debe a Patanjali, que elabora los Yoga Sutra de Patanjali es el Rishi o maestro del Yoga. El nombre de Patanji significa “descendido de la copa” como

respuesta a la invocación. Se le considera un avatar o enviado de la Jerarquía espiritual que rige la evolución humana. Tiene el mérito de hacer una síntesis coordinada de las técnicas o métodos de acercamiento al Ser que ya existían-Sutra es el hilo que engarza las cuentas de un collar, son esos Sutras o aforismos, enunciados cortos para ser cantados y facilitar su memorización, con un gran contenido.

En el primer libro se nos explica qué es el yoga. En el segundo libro nos expresa las técnicas que nos llevan al yoga. En el tercer libro nos habla de la realización del yoga y sus efectos. En el cuarto libro nos habla de la liberación.

Hatha Yoga o Yoga físico.

El Hatha Yoga es el yoga más conocido y practicado en Occidente, aunque a veces es mal entendido y pierde auténtico sentido, convirtiéndose en una mera gimnasia o “stretching”. Otras veces es empleado muy por debajo de sus posibilidades como simple terapia. La traducción literal del término HATHA YOGA es “yoga de la fuerza” pero en lenguaje coloquial, se le denomina Yoga Físico. Las dos últimas sílabas que componen la palabra Hatha encierran su verdadero significado. HA. Quiere decir luna y Tha quiere decir sol. Hatha. Yoga es por tanto, la unión del sol y la luna, representan simbólicamente la fuerza vital y la fuerza mental. Las palabras Hatha Yoga tienen como objetivo principal el despertar de Kundalini (energía espiritual) a través de la unión y el equilibrio de las fuerzas vital y mental.

POR LIDIA ORTIZ PIJUAN

